

Pierwsze czytanie - Wj 34,4b-6,8-9

Mojżesz wstawszy rano wstąpił na górę, jak mu nakazał Pan, i wziął do rąk tablice kamienne. A Pan zstąpił w obłoku, i Mojżesz zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Jahwe. Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, I natychmiast skłonił się Mojżesz aż do ziemi i oddał pokłon, mówiąc: Jeśli darzysz mnie życzliwością, Panie, to proszę, niech pójdzie Pan w pośród nas. Jest to wprawdzie lud o twardym karku, ale przebaczysz winy nasze i grzechy nasze i uczynisz nas swoim dziedzictwem.

« Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność »

- Jest to jeden z najcenniejszych tekstów, w którym Bog mówi o sobie samym.

“I natychmiast skłonił się Mojżesz aż do ziemi i oddał pokłon”

- Mojżesz składa pokłon do ziemi, co znaczy, że usłyszał wyjątkowo ważne słowa.

- Słowo Jahwe, inaczej tłumaczone ‘Pan’ (po hebrajsku YHVH), użyte jest też we wcześniejszym rozdziale księgi Wyjścia, opowiadającym o tym, jak Bog objawił się Mojżeszowi w ognistym krzaku. (Wyj 3)

- W pamięci narodu żydowskiego jest to Imię Boga, Któremu bliskie jest cierpienie ludzi, Który słyszy ich wołanie o pomoc, i Który spieszy im na ratunek...

« Przeszedł Pan przed jego oczyma »:

- W tekście hebrajskim jest tu użyty ten sam czasownik, co we fragmencie o przejściu przez Morze Czerwone (Wyj 12,12):

- chodzi tu o sytuacje gdy Bog przychodzi wyzwolic swój lud.

“Jest to wprawdzie lud o twardym karku, ale przebaczysz winy nasze i grzechy nasze i uczynisz nas swoim dziedzictwem.”

- W kraju rolniczym, jakim był Izrael, przytaczanie obrazów z życia na roli przemawiało do każdego. Czytany dziś fragment z księgi Wyjścia, nawiązuje min do tego, że zaprzegając dwa zwierzęta, zakładano na ich głowy jarzmo (uprząż dla

bydła pociągowego), które usztywniało ich szyje i w ten sposób sprawiało, że obydwa zwierzęta szły równym krokiem do przodu.

- *“Pamiętaj, a nie zapomnij, jak na pustyni pobudzałeś do gniewu Pana, Boga swego. Od dnia, kiedyś wyszedł z ziemi egipskiej aż do przyjścia na to miejsce, **byliście oporni** względem Pana.” (Pwt 9,7)*

-*“byliście oporni”*: w dosłownym tłumaczeniu z hebrajskiego jest : *“byliście jak człowiek o sztywnym karku”*, co jest nawiązaniem do jarzma i Przymierza. Przyjac Boże jarzmo, oznaczało ‘przywiązanie do Boga’, by iść z Nim równym krokiem...

Czasem, Izraelici narzekają czy buntują się, że to jarzmo (uprzęż) jest zbyt ciężkie, że za bardzo kępuje ruchy....Jednak prorocy przypominali, że Bóg jest « **miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność**”:

- *“Gdyż Bogiem miłosiernym jest Pan, Bóg wasz, nie opuści was, nie zgładzi i nie zapomni o przymierzu, które poprzysiągł waszym przodkom.” (Pwt 4,31)*
- *“Bo dary łaski i wezwanie Boże są nieodwołalne.” (Rz 11,29)*
- *“Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.” (2 Tym 2,13)*

Psalm - kantyki z księgi Daniela 3,52-56

*Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców,
pełen chwały i wywyższony na wieki.
Błogosławione niech będzie Twoje imię,
pełne chwały i świętości.*

*Błogosławiony jesteś w przybytku świętej chwały Twojej,
Błogosławiony jesteś na tronie Twego królestwa.*

*Błogosławiony jesteś Ty, który spoglądasz w otchłanie,
i na Cherubach zasiadasz, Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba.*

- Księga Daniela powstała w drugim wieku pne, pod dominacją grecką, gdy królem był Antioch IV Epifanes.
- Jej autor wybrał historie z przeszłości, by poprzez nią “przemycić” ważne treści, dotyczące trudnej sytuacji, w jakiej znalazł się naród wybrany pod dominacją grecką. Opowiada więc historię Daniela, który żyjąc w Babilonie, w czasach panowania Nabuchodonozora w szóstym wieku pne, mężnie przeżył różne prześladowania i ciężkie doświadczenia.
- Księga Daniela, przytacza między innymi historię trzech młodzieńców (Daniel 3, 26-45), którzy odmówili adorowania złotego posągu i zostali za to wrzuceni do gorącego pieca :

1. Pierwszy cud:

Silna wiara młodzieńców sprawiła, że cudownie ocalili. Zgineli natomiast ich oprawcy, których król wyznaczył do wykonania wyroku.

2. Drugi cud :

Młodzieńcy byli związani, a mimo to swobodnie chodzili między płomieniami, śpiewając pieśni chwały. Im bardziej wzniecano ogień, tym mocniej i piękniej śpiewali, a płomienie ogarniały większą liczbę ofiar wśród oprawców...

« Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców » - słowa te przypominają :

- Przymierze, które Bóg zawarł z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem zwanym Izraelem
- obietnice Boże
- jak Abraham, Izaak, Jakub i Mojżesz, żyli Przymierzem na codzien

« Błogosławione niech będzie Twoje imię, pełne chwały i świętości » :

- Dla Żydów, Imię Boga jest synonimem Jego Osoby – z szacunku dla Niego, wymawiają « Imię » zamiast słowa « Bóg ».

« Błogosławiony jesteś w przybytku świętej chwały Twojej » :

- Te słowa mają swoje źródło historyczne ! Wskazują na to, że autor kantyku nie mówi o czasach panowania Nabuchodonozora gdyż wówczas Świątynia była zburzona. Powołuje się tylko na tamte zdarzenia, by wyjaśnić te, które są mu współczesne.
- Pod panowaniem króla Antiocha Epifanesa, gdy obowiązywał narzucony przez niego kult grecki, bardzo ważne było (choć ryzykowne) pamiętać o tym, że Bóg jest jeden, a Świątynia, w której przebywa jest święta.

*« Błogosławiony jesteś **na tronie Twego królestwa**. Błogosławiony jesteś Ty, który spoglądasz w otchłanie, i **na Cherubach zasiadasz** » :*

- Są to aluzje do konkretnych części wnętrza Świątyni : w Jej tylnej części, w miejscu zwanym « Najświętszym » znajdowała się Arka Przymierza. Była to drewniana skrzynia, na której umieszczone były dwa posagi cherubinów, wykonane z drzewa oliwkowego.
- Te słowa przypominają czasy gdy dla wszystkich oczywistym było to, że Bóg nieustannie przebywa w swojej Świątyni a więc też wśród swego ludu.

Kantyk Daniela przypomina, że jakkolwiek silne i spektakularne mogą być przejawy czy manifestacje zła, to nie mogą one zwyciężyć Boga ani Jego ludu.